

ROMÂNIA

SECȚIA A IV-A PENTRU LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
Complet A1

DOSAR NR. 2402/84/2017

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 19 martie 2018

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE:

JUDECĂTOR:

GREFIER:

S-a luat în examinare apelul declarat de reclamantii și alții împotriva
sentinței civile nr. 2237 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Tribunalul în dosarul nr.
2402/84/2017, precum și apelul declarat împotriva aceleiași hotărâri de pârâții
privind și pe intimații pârâți

, având ca obiect drepturi bănești.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la prima și a doua strigare a cauzei, se constată
lipsa părților de la dezbateri.

Procedura de citare este realizată.

S-a făcut referatul cauzei constatându-se că raportat la oportunitatea sesizării ICCJ cu o
întrebare preliminară pentru dezlegarea chestiunii de drept privitoare la aplicarea valorii de referință
sectorială de 405 lei prin aplicarea procentelor de 2%, 5 % și 11 % prevăzute de O.G. nr.10/2007
pentru perioada 01.02.2010 - 01.12.2015, părțile au depus puncte de vedere astfel :

- reclamantii la data de 23 februarie 2018 și 14 martie 2018;
- Tribunalul la data de 14 martie 2018;
- Curtea de Apel , la data de 15 martie 2018;
- Ministerul Justiției la data de 16 martie 2018;

CURTEA

Asupra sesizării ICCJ cu întrebarea preliminară pentru dezlegarea chestiunii de drept
privitoare la aplicarea valorii de referință sectorială de 405 lei prin aplicarea procentelor de 2%, 5 %
și 11 % prevăzute de O.G. nr.10/2007 pentru perioada 01.02.2010 - 01.12.2015,

**I. În urma deliberării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod proc.civ., constată
admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, motivat de faptul că:**

1. Existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță, este dată de faptul că
prezentul litigiu se află în fața instanței de apel, ca instanță de ultim grad în materia conflictelor de
muncă.

2. Problema de drept enunțată este nouă deoarece jurisprudența creată până în prezent la
nivelul instanțelor nu este atât de consistentă încât să se poată conchide că ar exista o jurisprudență
constantă și continuă în materia de referință, în baza unei interpretări unitare a textelor care au
generat chestiunea de drept a cărei rezolvare de principiu se solicită.

5. Chestiunea de drept a cărei lămurire se solicită nu a făcut obiectul statuării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată sub nr. 2402/84/2017 reclamanții _____, ș.a, având calitatea de personal auxiliar de specialitate, _____, ș.a. având calitatea de personal conex au chemat în judecată pe pârâții _____

_____ și pentru opozabilitate solicitând obligarea pârâților să calculeze și să plătească reclamanților diferențele de salarii calculate pe baza valorii de referință sectorială de 405 lei pentru perioada 01.01.2010- 01.12.2015, respectiv 445,5 lei pentru perioada 01.12.2015-01.01.2017 și pe viitor până la intervenția unor modificări legislative privind stabilirea salariilor reclamanților, actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora, precum și la plata dobânzii legale aferente calculate de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora.

Prin sentința civilă nr. 2237/18.09.2012 pronunțată de Tribunalul _____ în dosarul nr. 2402/84/2017, a fost admisă în parte cererea formulată de reclamanții în contradictoriu cu pârâții _____

și au fost obligați pârâții să calculeze și să plătească reclamanților diferențele de salarii calculate pe baza valorii de referință sectorială de 405 lei pentru perioada 09.04.2015-01.12.2015, respectiv 445,5 lei pentru perioada 01.12.2015-01.01.2017 și pe viitor până la intervenția unor modificări legislative privind stabilirea salariilor reclamanților, actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora, precum și la plata dobânzii legale aferente calculate de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora.

A fost admisă în parte cererea formulată de reclamanții _____

și au fost obligați pârâții să calculeze și să plătească reclamanților diferențele de salarii calculate pe baza valorii de referință sectorială 445,5 lei începând de la data angajării și până la data de 01.01.2017 și pe viitor până la intervenția unor modificări legislative privind stabilirea salariilor reclamanților, actualizate cu indicele de inflație de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora, precum și la plata dobânzii legale aferente calculate de la data scadenței drepturilor salariale lunare neacordate și până la data plății efective a acestora.

Împotriva acestei hotărâri au declarat apel atât reclamanții, cât și pârâții Curtea de Apel _____

Prin apelul formulat, *reclamanții* au arătat că sunt îndreptățiți la plata drepturilor pretinse începând cu anul 2007, solicitând schimbarea sentinței atacate în sensul admiterii în tot a acțiunii și obligarea pârâților la plata diferențelor de drepturi salariale pe baza valorii de referință sectorială de 405 lei, pentru perioada 01.01.2010-01.12.2015, respectiv 445,5 lei pentru perioada 01.12.2015-01.01.2017 și pentru viitor.

Pârâții Curtea de Apel _____ Tribunalul _____, prin apelul formulat au solicitat schimbarea sentinței atacate în sensul respingerii în tot a acțiunii.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Curtea de Apel _____ a precizat că:

1. Drepturile acordate prin hotărârile judecătorești irevocabile, privind aplicarea unui VRS de 405 lei, nu se încadrează în sintagma "indemnizația avută" (respectiv salariul de bază în cazul grefierilor) și nu au rămas incluse în salariul de bază după adoptarea Legii nr. 330/2009.

A precizat faptul că, în ceea ce privește executarea Sentinței civile nr. 2073/2010 a Tribunalului Sălaj, pronunțată în dosarul nr. 294/84/2010, rămasă irevocabilă prin Decizia Curții de Apel Cluj nr. 5085/R/2010, aceasta a constat în calcularea și achitarea diferențelor de drepturi

salariale cu luarea în considerare a VRS de 405 lei, pentru reclamanți, până la data de 31.10.2009, conform dispozitivului sentinței.

2. Referitor la nediscriminarea în materie salarială, în sensul acordării unui VRS de 405 lei și personalului din familia ocupațională "Justiție", care nu are hotărâri judecătorești în acest sens, anterior datei de 09.04.2015, a anexat adresa nr. 18/43067/14.06.2017 emisă de Ministerul Justiției.

Prin adresa amintită, s-a comunicat tuturor curților de apel că Înalta Curte de Casație și Justiție a transmis prin adresa nr. 98 din 02.02.2017 faptul că la nivelul instanței supreme valoarea de referință sectorială de 405 lei, se aplică pentru întreg personalul din cadrul familiei ocupaționale "Justiție", inclusiv pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex, începând cu data de 1 octombrie 2016. În acest sens, conducerea Curții de Apel a procedat la stabilirea drepturilor salariale raportat la acest nivel al VRS - ului, numai începând cu data de 01.10.2016, pentru personalul auxiliar de specialitate și personalul conex, fiind emisă, în acest sens, Decizia Președintelui Curții de Apel nr. 58/03.02.2017.

Punctul de vedere al Ministerului Justiției.

1. Cu privire la prima problemă, a precizat că începând cu data de 01 ianuarie 2010 modalitatea de calcul a salariilor personalului în cauză s-a realizat potrivit Anexei nr. VI/1.

Or, din analiza anexei respective rezultă că la stabilirea salariilor acestei categorii profesionale nu sunt avute în vedere majorările de 5%, 2% și respectiv 11% acordate conform O.G nr. 10/2007 prin hotărâri judecătorești.

Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice prevede în art. 1 următoarele:

„(1) Prezenta lege are ca obiect de reglementare stabilirea unui sistem unitar de salarizare pentru personalul din sectorul bugetar plătit din bugetul general consolidat al statului.

(2) Începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzut la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.

Potrivit art. 5 alin. (1) din Legea nr. 330/2009, „Prin derogare de la prevederile art. 30 alin.(1) cap. VI al părții a – II - a din prezenta lege, începând cu 1 ianuarie 2010, indemnizațiile de încadrare brute lunare, respectiv salariile de bază ale personalului prevăzut la art. 4 alin. (1) se stabilesc astfel: la indemnizațiile de încadrare lunare, respectiv salariile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare la 31 decembrie 2009, se adaugă sporurile și majorările prevăzute în notele la anexele corespunzătoare, precum și adaosurile prevăzute la art. 4 alin.(3) lit. a).”

Acest text are în vedere indemnizațiile de încadrare lunare și respectiv salariile stabilite potrivit reglementărilor în vigoare la 31 decembrie 2009, și anume cele prevăzute de O.U.G nr. 27/2006 și nicidecum prin includerea în calcul și a indexărilor prevăzute de O.G nr. 10/2007.

Potrivit art. 5 alin. 3 din Legea nr. 330/2009: „Prin derogare de la art. 30 alin. (5) din cap. IV al părții a II-a a prezentei legi, în anul 2010, pentru personalul prevăzut la art. 4 alin. (1), în funcție la data de 31 decembrie 2009, drepturile salariale sunt stabilite potrivit prevederilor prezentei anexa”.

Legea unitară de salarizare, în Anexa VI care cuprinde Reglementări specifice personalului din sistemul justiției, dispune:

„Judecătorii, procurorii, personalul de specialitate juridică asimilat acestora și magistrații-asistenți au dreptul pentru activitatea desfășurată la o indemnizație de încadrare brută lunară stabilită în raport cu nivelul instanțelor sau parchetelor, cu funcția deținută și cu vechimea în magistratură prevăzută de art. 86 din Legea nr. 303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe baza coeficienților de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. VI/1”.

Astfel, la stabilirea drepturilor salariale s-au avut în vedere dispozițiile Legii nr. 330/2009, cu luarea în considerare a gradului sau a treptei profesionale, a vechimii în muncă, a vechimii în funcție sau, după caz, în specialitate, precum și a drepturilor aferente acestora, dobândite potrivit legii și prin urmare, după intrarea în vigoare a noii legi - cadru de salarizare, magistrații au fost salarizați conform acestui act normativ.

Prin urmare, nu se poate considera că drepturile salariale acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile reprezentând majorările de 2, 5 și 11% prevăzute de OUG 10/2007 se încadrează în sintagma „indemnizația lunară de încadrare avută în luna decembrie 2009”.

Mai mult, hotărârile judecătorești pronunțate cu privire la aceste majorări diferă, în sensul prin unele hotărâri au fost acordate indexările sub forma unor despăgubiri, în altele au fost acordate diferențe salariale pentru anumite perioade (de exemplu într-un dosar ultima perioadă pentru care au fost acordate aceste diferențe este 01.10.2007-31.12.2007), iar în alte dosare, prin încheieri de lămurire s-a stabilit că indexările recunoscute și stabilite de instanțe prin sentințele a căror lămurire s-a solicitat, au fost și au rămas incluse în indemnizația brută de încadrare lunară, până la intervenția unei cauze legale de modificare sau stingere a condițiilor legale de primire a indemnizației de încadrare, cu consecința plății diferențelor bănești rezultate.

În exemplele mai sus menționate, modul în care au fost acordate indexările nu poate duce la concluzia că acestea trebuiau să fie incluse în indemnizația lunară de încadrare.

Mai mult, ulterior pronunțării hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate despăgubiri reprezentând majorările de 2, 5 și 11%, au fost adoptate o serie de acte normative. În materia salarizării personalului bugetar, care au condus la reîncadrarea personalului începând cu 01 ianuarie 2010 în temeiul Legii-cadru nr. 330/2009, respectiv începând cu 01 ianuarie 2011 în temeiul Legii-cadru nr. 284/2010 și a Legii nr. 285/2010, astfel încât persoanele nemulțumite de stabilirea drepturilor salariale în intervalele de referință, aveau posibilitatea și trebuiau să conteste actele administrative respective în termenele prevăzute de lege, iar nu după 8-10 ani de la pronunțarea titlurilor executorii să solicite din nou acordarea unor diferențe salariale, cu motivarea că majorările de 2, 5 și 11% trebuiau incluse în indemnizația lunară de încadrare.

În ceea ce privește Decizia nr. 23/2015 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție în dezlegarea unor chestiuni de drept, instanța a hotărât că drepturile acordate prin hotărâri judecătorești irevocabile privind creșterile salariale de 2%, 5% și 11% prevăzute de Ordonanța Guvernului nr. 10/2007, cu modificările ulterioare trebuie luate în considerare la stabilirea pensiei de serviciu a magistraților, decizia fiind pronunțată în interpretarea art. 82 din Legea nr. 303/2004 și art. 7 alin. (1), (2) și (3) din HG nr. 1275/2005, nepronunțându-se cu privire la recalcularea indemnizațiilor de încadrare lunare ale magistraților.

Referitor la cea de a doua problemă, a precizat că Înalta Curte de Casație și Justiție a fost sesizată de Curtea de Apel București în dosarul nr. 5630/3/2017, pentru dezlegarea unei chestiuni de drept referitoare la „Interpretarea dispozițiilor art.1 (5ind.1) din OUG nr.83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, introdus prin legea de aprobare nr.71/2015, în sensul de a stabili dacă soluția egalizării indemnizațiilor la nivel maxim are în vedere și majorările (indexările) recunoscute prin hotărâri judecătorești unora dintre magistrați sau membri ai personalului auxiliar, indiferent dacă pentru acestea ordonatorul de credite a emis sau nu ordine de salarizare corespunzătoare.”

A mai precizat că Legea nr. 71/2015 prevedea: "(5"1) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții." OMJ 4680/C/2016, luând în considerare Decizia 23/26.09.2016 a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al ICCJ, care a statuat asupra modului de interpretare a dispozițiilor mai sus arătate, dispune recalcularea la nivel maxim a indemnizațiilor judecătorilor, începând cu 9 aprilie 2015.

Textul mai sus citat nu folosește sintagma "nivel maxim în plată", așa cum apare în OUG nr. 43/2016: "(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază/indemnizațiilor de încadrare, aferent unui program normal al timpului de muncă, mai mic decât cel stabilit în plată la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își

desfășoară activitatea în aceleași condiții." Prin urmare, numai de la acest moment (1.08.2016) se pune problema raportării salariilor/indemnizațiilor din sistem la "nivelul maxim în plată".

În plus, la nivelul lunii aprilie 2015 și nici anterior nu exista în sistemul justiție o indemnizație calculată funcție de un VRS de 405 majorat cu 10%, astfel încât nu există niciun temei legal sau de fapt care să conducă la o raportare la tuturor salariilor în plată la această valoare, începând cu luna aprilie 2015 și nici anterior.

Având în vedere că Decizia CCR nr. 794/2016 face referire la nivelul maxim pentru fiecare funcție, pe familie ocupațională, a semnalat faptul că valoarea de 405 lei a fost acordată la nivelul ÎCCJ începând cu 1 octombrie 2016, urmare adoptării Ordinului Președintelui ICCJ 283/25.10.2016, astfel încât doar începând cu această dată se poate face raportarea la un salariu în plată pe familie ocupațională (respectiv la un VRS de 455 lei), lucru care s-a realizat.

Tribunalul a reiterat punctul de vedere exprimat de pârâtul Curtea de Apel

Celelalte părți nu și-a exprimat punctul de vedere.

IV. Punctul de vedere al completului de judecată

1. Redarea normei de drept intern ce urmează a fi supusă dezlegării Înaltei Curți de Casație și Justiție:

Legea nr. 71/2015 a aprobat **OUG nr. 83 din 12 decembrie 2014** privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu următoarele modificări și completări:

La articolul I, după alineatul (5) s-a introdus un nou alineat, **alineatul (5¹)**, cu următorul cuprins: „Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție grad treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții”.

Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege, conform **art. 5 alin. (11) din OUG nr. 83/2014**, modificată și completată prin **Legea nr. 71/2015**, același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării.

Art. I pct. 1 din **OUG nr. 20/2016**, la **OUG nr. 57/2015** se introduce un nou articol, **art. 31**, cu următorul cuprins:

„(1) Prin excepție de la prevederile art. 1 alin. (1), începând cu luna august 2016, personalul plătit din fonduri publice care beneficiază de un quantum al salariilor de bază indemnizațiilor de încadrare mai mic decât cel stabilit la nivel maxim pentru fiecare funcție, grad treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, după caz, va fi salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții

(3) În aplicarea alin. (1) și (2), la stabilirea salariului de bază indemnizației de încadrare la nivel maxim din cadrul instituției sau autorității publice respective, se ia în calcul suma compensatorie aferentei titlului științific de doctor inclusă în acesta, doar dacă persoana deține titlul științific de doctor.

(4) În aplicarea alin. (1) și (2), la stabilirea salariului de bază/indemnizației de încadrare la nivel maxim aferent funcției, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție/specialitate în cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în calcul majorările salariilor de bază ale

personalului care beneficiază de prevederile Legii nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, precum și drepturile bănești incluse în salariul de bază potrivit prevederilor art. 14 din Legea nr. 285/2010 privind salarizarea în anul 2011 a personalului plătit din fonduri publice, numai pentru personalul care intră sub incidența celor două acte normative.”

Articolul 31 din OUG nr. 57/2015, după alineatul (1) a fost completat cu patru noi alineate, **alineatele (11)-(14)**, cu următorul cuprins:

„(11) Sintagma «fiecare funcție» prevăzută la alin. (1) reprezintă funcțiile prevăzute în aceeași anexă, capitol, literă, număr și număr curent în Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.

(12) În aplicarea prevederilor alin. (1), pentru stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective, se iau în considerare numai drepturile salariale prevăzute în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

(13) În aplicarea prevederilor alin. (1), prin instituție sau autoritate publică se înțelege acea instituție sau autoritate publică cu personalitate juridică care are patrimoniu propriu, buget propriu de venituri și cheltuieli, conduce contabilitate proprie, iar conducătorul acesteia are calitatea de ordonator de credite, în cazul instituțiilor sau autorităților publice aflate în subordinea aceluiași ordonator de credite, având același scop, îndeplinind aceleași funcții și atribuții, aflate la același nivel de subordonare din punct de vedere financiar, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare se va stabili la nivelul maxim aflat în plată din cadrul tuturor acestor instituții sau autorități publice subordonate.

(14) Pentru personalul didactic de predare din învățământul superior universitar nivelul salariului de bază similar în plată sau al salariului de bază maxim corespunzător funcției didactice ocupate se stabilește cu respectarea criteriilor care s-au avut în vedere la acordarea salariului de încadrare între minim și maxim, cu toate elementele care fac parte din salariul de bază, fără compensații tranzitorii, cu excepția celei pentru titlul științific de doctor obținut în domeniul pentru care își desfășoară activitatea.”

2. Prezentarea jurisprudenței proprii instanțe:

Prin decizia civilă nr. 400/A/2018 pronunțată în dosar nr. 4984/117/2017 a fost admis apelul declarat de reclamant și a fost schimbată în parte sentința instanței de fond, fiind obligați părțile să plătească reclamanților în raport de activitatea efectiv desfășurată diferențele salariale calculate în funcție de valoarea de referință sectorială de 405 lei pentru perioada 24.02.2014-30.11.2015 și de valoarea de referință sectorială de 445,5 lei pentru perioada 01.12.2015-30.09.2016, indexate cu indicii de inflație, precum și dobânda legală de la data scadenței până la plata efectivă.

3. Prezentarea jurisprudenței naționale apreciate a fi relevantă pentru dezlegarea problemei de drept supuse analizei:

Prin Decizia Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 1029 din 21 decembrie 2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

În cuprinsul deciziei, Curtea a reținut că prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016 (care se aplică întregului personal bugetar, inclusiv magistraților), s-au eliminat și diferențele provenite din faptul că o parte dintre magistrații și personalul asimilat, încadrați în aceeași funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate au obținut hotărâri judecătorești

definitive și irevocabile (în temeiul Codului de procedură civilă din 1865) sau definitive (în temeiul Codului de procedură civilă), prin care le-au fost recunoscute majorări salariale, în timp ce alții nu obținuseră asemenea hotărâri judecătorești. Astfel, urmarea intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 20/2016 este aceea că, pentru fiecare funcție, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, indemnizația de încadrare a magistraților și a personalului asimilat este aceeași, stabilită la nivel maxim.

Prin aceeași decizie cu efecte interpretative, care operează, prin urmare, și asupra situației anterioare pronunțării sale, Curtea a statuat în sensul că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Curtea Constituțională a concluzionat în sensul că efectul neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016) este acela că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

4. Punctul de vedere al completului de judecată asupra chestiunii de drept sesizate:

Din punctul de vedere al completului Curții de Apel ce formulează prezenta sesizare, dezlegarea chestiunii de drept ce face obiectul prezentei trebuie făcută în sensul constatării că interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (11) din OUG nr. 83/2014, modificată și completată prin Legea nr. 71/2015 și art. 31 din OUG nr. 57/2015, în forma indicată de OUG nr. 20/2016, trebuie făcute în sensul că acestea impun acordarea aceleiași valori de referință sectorială pentru toți angajații din familia ocupațională justiție, de la data punerii acesteia în plată pentru salariați făcând parte din aceeași familie ocupațională, inclusiv pentru perioada anterioară datei de 9 aprilie 2015.

Curtea reține că reclamanții sunt personal auxiliar de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor. Salarizarea personalului bugetar este reglementată prin Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Ulterior, prin reglementări succesive, legiuitorul a intervenit pentru înlăturarea diferențelor salariale rezultate în urma aplicării acestei legi, astfel cum a fost ea modificată prin legi anuale de salarizare.

În acest sens, au fost adoptate Legea nr. 71/2015 și OUG nr. 20/2016, prin care a fost modificată OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, articolele relevante fiind citate anterior.

În interpretarea textelor art. 5 alin. (11) din OUG nr. 83/2014, modificată și completată prin Legea nr. 71/2015 și art. 31 alin. (1) din OUG nr. 20/2016, respectiv aceea că magistrații și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor vor fi salariați la „nivel de salarizare maxim în plată pentru funcțiile similare”, respectiv la „nivelul maxim al indemnizației de încadrare din cadrul instituției sau autorității publice respective”, Curtea observă că acestea nu disting între cele două categorii de magistrați și personalul de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor, respectiv cei ale căror indemnizații au fost stabilite cu includerea unui procent de aproximativ 18%, conform OUG nr. 10/2007 și cei ale căror indemnizații nu includ acest spor. De aceea, conform regulii de interpretare logică „unde legea nu distinge, nici cel care o

interpretează nu trebuie să distingă” (ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus) rezultă că aceste dispoziții se aplică ambelor categorii de magistrați și personalului de specialitate juridică asimilat judecătorilor și procurorilor.

Această concluzie se impune cu atât mai mult cu cât, din considerentele hotărârilor judecătorești prin care au fost obligați ordonatorii de credite să plătească indexările de 2%, 5% și 11%, rezultă că stabilirea indemnizației s-a făcut în baza unui act normativ cu aplicabilitate generală (respectiv OUG nr. 10/2007), iar nu în baza unor considerente concrete, aplicabile doar cazurilor respective.

De aceea, activitatea de egalizare a veniturilor la nivelul fiecărui ordonator principal de credite ar fi trebuit să presupună stabilirea celei mai ridicate indemnizații pentru fiecare grad profesional (judecătorie, tribunal, curte de apel, ICCJ), fiecare categorie de vechime în muncă și vechime în funcție, prin raportare inclusiv la indemnizațiile în plată la nivelul aceluiași ordonator de credite.

Ulterior, a fost adoptată OUG nr. 43/2016 pentru modificarea și completarea OUG nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare pentru modificarea și completarea unor acte normative și pentru aplicarea unitară a dispozițiilor legale, publicată la data de 31.08.2016, în Monitorul oficial al României nr. 673 din 31 august 2016.

Prin aceste texte introduse prin OUG nr. 43/2016, în cadrul aplicării OUG nr. 57/2015 (astfel cum a fost inițial modificată prin OUG nr. 20/2016), Guvernul a urmărit să elimine din procesul de egalizare a indemnizațiilor, raportarea la indemnizațiile stabilite în baza legii, prin hotărâre judecătorească.

Astfel, egalizarea indemnizațiilor nu se mai face prin raportare la aceste indemnizații maxime în plată, ci doar prin raportare la indemnizații stabilite în actele normative privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice și nu se includ drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești.

Curtea Constituțională însă, prin Decizia nr. 794/15.12.2016, publicată în Monitorul Oficial nr. 1029 din 21 decembrie 2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

În cuprinsul deciziei, Curtea a statuat în sensul că, pentru respectarea principiului constituțional al egalității în fața legii, nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare, prevăzut de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, corespunzător fiecărei funcții, grad/treaptă, gradație, vechime în funcție sau în specialitate, trebuie să includă majorările (indexările) stabilite prin hotărâri judecătorești și să fie același pentru tot personalul salarizat potrivit dispozițiilor de lege aplicabile în cadrul aceleiași categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale prevăzute de Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice.

Curtea Constituțională a concluzionat în sensul că efectul neconstituționalității art. 31 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016) este acela că „nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare”, la care se face egalizarea prevăzută de art. 31 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.

Ca atare, în condițiile în care se face dovada existenței în plată a unor indemnizații care aveau incluse în indemnizația de încadrare lunară creșterile salariale prevăzute de OUG nr. 10/2007, salariul de bază/indemnizația de încadrare pentru personalul din justiție trebuie stabilit în raport de acestea și anterior datei de 9 aprilie 2015, data intrării în vigoare a Legii 71/2015, cu respectarea termenului de prescripție a acțiunii.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DISPUNE**

Dispune sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la interpretarea dispozițiilor art. 5 alin. (11) din OUG nr. 83/2014, modificată și completată prin Legea nr. 71/2015 și art. 31 din OUG nr. 57/2015, în forma modificată prin OUG nr. 20/2016, în ceea ce privește acordarea aceleași valori de referință sectorială pentru toți angajații din familia ocupațională justiție, de la data punerii acesteia în plată pentru salariați făcând parte din aceeași familie ocupațională.

În temeiul art. 520 C.proc.civ., suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii Î.C.C.J.

Data și pronunțată în ședința publică din **19 martie 2018.**

PREȘEDINTE

JUDECĂTOR

GREFIER